

Scénář k audioreportáži

Vypracovali: žáci 6.C třídy ZŠ Úvoz 55

Viktorie Bernatová
Stela Delínová
Veronika Dilhofová
Tomáš Horáček
Pavel Chaloupka
Nela Jaroměřská
Zuzana Švendová
Tadeáš Tomek
Dimitrij Žembrovskij Novák

Zuzana – předmluva vstup 1: Pan profesor Augustin Buš přišel za námi do školy, aby se s námi podělil o své zážitky ze svého života. Narodil se v roce 1938, těsně před Mnichovským diktátem, v Brně, Králově Poli, v Brně začal chodit do základní školy na Slovanském náměstí a Brno se stalo i místem jeho dalšího studia na jedenáctiletce a vysoké škole. Tady i působil na Vysoké škole veterinární celý svůj aktivní život a do teď zde v Brně bydlí.

Veronika – vstup 2: Co vám zajímavého utkvělo v paměti z doby okupace?

Strach, protože stalo se, třeba o svátcích, o Vánocích, najednou odpoledne na Hod Boží byl vyhlášen poplach. A lidí utíkali, nezůstávali doma, ale běželi tam k Palackému kopci, prostě do polí.

Nela – vstup 3: A vzpomínáte na pobyt německých vojáků v Brně?

Běžný bylo, že jsme se setkali teda s Němcema, když jsme šli na procházku tam na Palackej kopec nebo na Medlánskej kopec. Vytahovali nahoru kluzáky a z toho kopca ten kluzák vzlétl, a přistál dole na letišti. Tam trénovali teda příslušníci Hitlerjugend.

Viktorie – vstup 4: Konec války a bombardování prožil pan Buš v nedalekém Blansku. Jak to u vás doma vypadalo, když jste se vrátil zpět do Brna?

Číhala spousta nebezpečí. Já, když jsem už potom byl v Brně doma, tak jsem nesměl ven na ulici, protože v předzahrádce tam byl zákop pro jednoho střelce a byly tam zbytky ručních granátů. Tak dokud nepřišli pyrotechnici a neodstranili to, tak jako děcka jsme tam nesměli (smích).

Zuzana – vstup 5: V roce 1947 pan Buš onemocněl a byl vybrán na ozdravný pobyt dětí do Švýcarska. Cestou viděl, jak vypadalo válkou zničené Německo.

Tak jsem viděl rozbombardovanej Norimberk. Tam jsme zastavili na nádraží, no a tam byly koleje, peróny a pak už nebylo nic, ale jinak to bylo absolutně srovnaný se zemí, tak jako kdyby projel, jako kdyby se to vyhodilo do luftu a potom tam projel buldozer, aby to srovnal se zemí.

Veronika – vstup 6: Když jste se vrátil domů, vnímal jste, že se něco změnilo?

Když jsem se vrátil, tak jsem potom s rodičema byl někde na Vysočině, ještě já, já jsem to nechápal, všichni měli strach. Měli strach, že znova bude válka.

Viktorie – vstup 7: Máte nějaký vzkaz, který byste chtěl, abychom si pamatovali?

V dnešní době je důležitý nenechat se, nenechat se ohloupit falešnými zprávami a nepodléhat tomu, co je na první pohled líbivé a co jenom teda útočí na takový ty slabší stránky lidské povahy.